

Arbejdernes Sind og Tanker mere end dette at forkorte Arbejdstiden. Mange endeløse Forhandlinger ere blevne førte mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne om dette Spørgsmaal. Ofte ere Forhandlingerne bristede, fordi Arbejdsgiverne, uvist af hvilken Grund, altid have stridt imod at forkorte Arbejdstiden. Muligvis er Grunden dog den, at det har staaet for Arbejderne som et Principspørgsmaal. Jeg haaber dog paa, at den høje Regering og Rigsdag ikke ville tage Hensyn dertil, men ville være med til at gennemføre dette Forslag, thi det er min Overbevisning, at der ikke derved vil blive paaført Landet eller de enkelte Borgere nogen Skade. Jeg er dog ikke saa sangvinsk at tro, at fordi det er mit Partis Overbevisning, vil der blive taget Hensyn dertil af Arbejdsgiverne. Det kunde derfor maaske være rigtigt at henvise til de Vidnesbyrd, der ere afgivne af Arbejdsgivere, der i forskellige Virksomheder have indført 8 Timers Arbejdsdag.

Eksempelvis skal jeg nævne, at den har været indført i over 16 Aar i den største Maskinfabrik i Sydengland, Thames' Iron Works, som beskæftiger 3,000 Arbejdere, og Fabrikantens Vidnesbyrd er dette, at han nødvendig vil gaa med til Genindførelsen af den lange Arbejdstid. James Keth, som er en af Foregangsmændene for 8 Timers Arbejdsdagen, og som lidt efter lidt har bragt Arbejdstiden ned fra 57 til 48 Timer ugentlig, har udtalt, at han nødvendig vil vende tilbage til den lange Arbejdstid. Ved de optiske Værksteder i Jena, hvor der beskæftiges 2,000 Arbejdere, har der i mange Aar været indført 8 Timers Arbejdsdag, og der foreligger meget udførlige skriftlige Udtalelser om, at den har virket fuldstændig tilfredsstillende saavel for Arbejdsgiverne som for Arbejderne.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at fremdrage flere Eksempler paa Arbejdsgivernes Opfattelse af den lovfæstede Arbejdstid. Den er indført i mange Bedrifter i de forskellige Lande, og der foreligger Vidnesbyrd for, at den ikke har medført noget som helst Tilbageskridt, men tværtimod Fremskridt. Selv i de for Sagen vanskeligste Tider, hvor Forholdene endnu ikke have faaet Tid til at fæstne sig efter en saadan Lovs Vedtagelse, have Erfaringerne ikke vist sig nedslaaende. Tværtimod, Erfaringen staaer i stærk Modstætning til de ulykkespaaende Indvendinger, som Modstanderne ere fremkomne med. Der mangler ikke Eksempler paa, at Mod-

standerne, selve Arbejdsgiverne, efter at have prøvet Reformens Frugter ere blevne omvendte til at blive dens velvillige Talsmænd og i hvert Fald meget nødvendig ville vende tilbage til den lange Arbejdstid.

Jeg har indsamlet en Del Materiale fra andre Lande, hvoraf jeg skal benytte en Del for at vise, at dette at lovgive om fast Arbejdstid ikke er noget nyt, men var kendt i mange Lande allerede for et Par Menneskealdre siden. De fleste civiliserede Lande have en Lov om begrænset Arbejdstid for Kvinder og unge Mennesker, og der er ogsaa en Del Lande, hvor der er Love, der begrænse Arbejdstiden for voksne mandlige Arbejdere. Allerede i 1848 blev der vedtaget en Lov i Frankrig, hvorved det forbødes saavel mandlige som kvindelige Fabrikarbejdere at arbejde længere end 12 Timer. I 1874 blev der i Frankrig vedtaget en Lov, hvorved det forbødes Kvinder at udføre visse Arbejder. I 1892 og 1900 blev der ligeledes i Frankrig vedtaget Love, som begrænsede Arbejdstiden for unge Personer, og i 1904 traadte en Lov i Kraft om 10 Timers Arbejdsdag for unge Personer mellem 16 og 18 Aar. Yderligere skal jeg gøre opmærksom paa, at der siden 1906 paa den franske Rigsdags Bord har foreligget et Regeringsforslag om Begrænsning af Arbejdstiden til 10 Timer. Hovedpunkterne deri ere kortelig følgende: 10 Timers Arbejdstid skal efter en kortere Overgangsperiode udstrækkes til at omfatte alle Industriarbejdere, og derigennem vil vel Loven komme til at omfatte de fleste Bedrifter, der beskæftige mandlige Arbejdere. Der skal foregaa en begyndende Regulering for Handelens Vedkommende, ligesom Arbejdet for visse Hjemmearbejdedes Vedkommende skal kontrolleres. Inspektionen er overdraget til 110 Departementsinspektører, der sortere under 11 Overinspektører. Saaledes ere Forholdene i Øjeblikket i Frankrig.

I Svejts blev der allerede i 1877 vedtaget en Lov om Indførelsen af en Maksimalarbejdsdag paa 11 Timer. Denne Grænse maatte ingen Kanton overskride, hvorimod der var givet dem Ret til at nedsette Arbejdstiden derunder. Nu er Arbejdstiden i de fleste Kantoner gaaet ned til 10 Timer; saaledes blev der sidste Aar i Zürich vedtaget en Arbejdsdag paa 9 Timer, men flere Steder er man gaaet ned til 8 Timer. De svejtsiske Fabrikinspektører have flere Gange afgivet det Vidnesbyrd, at Normalarbejdsdagens Indførelse har bidraget til en regelmæssigere Produktion. Saaledes siger Inspektøren for 2den